

Tien jaar

Janneke Brinkman-Salentijn
in Margriet!

Janneke Brinkman viert dit jaar haar tienjarig jubileum als Margriet-columniste. En er gebeurde veel in die tien jaar. Janneke werd steeds bekender, haar man Elco stapte uit de politiek, hun drie kinderen gingen het huis uit, Elco kreeg (en overwon!) kanker, ze verhuisden... Samen met Janneke kijken we terug op tien bijzondere gebeurtenissen.

Janneke & de columns

"Ik werd in 1993 door de hoofdredactie van Margriet als columniste gevraagd. Ik twijfelde, ik vond het in eerste instantie doodeng. Als biologe heb je kennis van bloemen en planten. Ik schilder, maar schrijven? Toch heb ik 'ja' gezegd, omdat ik het spannend vond en het was ook een manier om iets van mijn werk als schilderes te laten zien. Achteraf bezien, is het heel leuk dat het zo is gegaan, want nu ik mijn columns vanaf het prille begin doorlees, ben ik weer helemaal terug in de tijd dat de kinderen nog thuis woonden en wat er toen in ons gezin speelde. Ik schreef ook over heel simpele dingen, zoals over het feit dat onze jongste dochter in de klas bij een les over brandwonden flauwviel. Of over hoe de lijsterbes, die voor het raam van mijn atelier stond, per seizoen veranderde. Als ik schilder of in de keuken bezig ben, kan ik opeens een inval krijgen die meteen wordt genoteerd. Die aantekeningen pak ik erbij als ik de column maak. Als ik voor een leeg vel ga zitten en denk: nu moet die column er komen, lukt het niet."

Janneke & het interview met oudste dochter Christine

"Dat was in 1995. Eén keer een leuk moeder/dochter-interview moest kunnen, vond ik. Toch ben ik in mijn columns altijd terughoudend geweest om over onze kinderen te schrijven. Ik wilde liever niet dat ze

daar op school mee geconfronteerd zouden worden. Bovendien waren ze natuurlijk al 'de kinderen van minister Brinkman'. Aan de andere kant is Margriet natuurlijk heel vertrouwd en ik vind dat de lezeressen er ook wel recht op hebben om iets van je persoonlijke omstandigheden te weten. Ik heb gemerkt dat ik daar steeds makkelijker mee omga, maar dat heeft ook te maken met het feit dat wij minder in de schijnwerpers staan dan tien jaar geleden. De kinderen zijn inmiddels alledrie het huis uit. Christine (27) is afgestudeerd in rechten en werkt op een advocatenkantoor. Eduard (29) werkt in de financiële wereld en Henriëtte (21) studeert bedrijfswetenschappen. Onze zoon Eduard is afgelopen zomer getrouwd. Dat was geweldig. Het is zo bijzonder om je eigen kind getrouwd en wel uit de kerk naar buiten te zien komen! Met die beierende klokken en familie en vrienden, die rozenblaadjes strooiden! Op dat huwelijk kom ik zeker uitgebreid terug in mijn maandelijks column."

Janneke & het kerstgevoel

"Kerstmis is alweer een maand geleden, maar wie mijn columns al die jaren heeft gevolgd, weet dat ik de kerstdagen heel belangrijk vind. De mogelijkheid om als familie bij elkaar te zijn, heeft door alles wat er in de afgelopen jaren is gebeurd steeds meer betekenis gekregen. Elco is twee keer ernstig ziek geweest en een ande-

re trieste gebeurtenis was het overlijden van zijn moeder. Met kerst voel ik altijd een dilemma: ik wil het graag fijn hebben, ik houd van veel lichtjes en kaarsen en een mooi gedekte tafel, maar aan de andere kant vind ik ook dat het eigenlijk sober gevierd zou moeten worden, omdat veel mensen juist dan eenzaam zijn. Wel geloof ik dat de feestdagen, naarmate je ouder wordt, steeds belangrijker worden. Je bent je veel bewuster van het feit dat het leven eindig is en dat het fijn is dat je nog met elkaar aan tafel kan zitten. Maar niet iedereen heeft nog ouders, familie of kinderen. Dat ambivalente gevoel in mij is er altijd. Daar staat tegenover dat Kerstmis ook staat voor de gedachte van hoop en troost en dat je het steeds weer opnieuw mag proberen."

Janneke & Margriet

"Margriet is echt mijn lijfblad. Maar ik ben ook dol op prachtige tuin- en woontijdschriften, zoals *Residence*, *House & Garden*, *Groei & Bloei*, *De Tuin* en het blad van *Natuurmonumenten*. Ik ben een echt tijdschriftmens, aan het lezen van boeken kom ik de laatste jaren jammer genoeg te weinig toe. Vroeger las ik heel veel, maar ik gun mijzelf de rust niet meer om lekker in een hoekje een boek te gaan zitten lezen. Ik hoop dat dat ooit nog eens terugkomt. Tijdschriften zijn nu eenmaal makkelijker en sneller; er ligt nu ook weer een hele stapel artikelen klaar om gelezen te worden. Ik ben geïnteresseerd in interviews, recepten en in informatie over gezonde voeding. Over diëten lees ik ook graag. In Margriet is Annette Heffels mijn favoriete columniste, omdat het vaak zo herkenbaar is."

Janneke & Elco's ziekte

"Elco werd in 1999 voor de eerste keer ziek en in 2002 kwam het terug. Kanker, non-Hodgkin. Wij hebben er bewust voor

'Mijn werk is de stabiele factor in mijn leven. Dat het toch tot zoiets moois is uitgegroeid'

gekozen om open over Elco's ziekte te zijn. Het heeft geen zin om verstoppertje te spelen en misschien hebben andere mensen er steun aan gehad. Met Elco gaat het nu heel goed. Hij is energiek en werkt hard. Hij is ondermeer voorzitter van het *Algemeen Verbond Bouwbedrijf*, van het *Rode Kruis*, van het *prins Bernhardfonds* en van het *Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds*. Elco doet heel veel en soms denk ik wel eens: doe het nou eens wat rustiger aan, maar het is nu eenmaal de aard van het beestje. Hij geniet ervan. Ik ben mij er, door wat ons is overkomen, wel bewuster van geworden dat het leven eindig is en dat het zomaar afgelopen kan zijn. Samen genieten van de simpele dingen van het leven, zoals een kopje thee drinken in de tuin of samen een eindje fietsen, vind ik erg belangrijk. Het gaat uiteindelijk niet om de grootse en meeslepende dingen van het leven. Een lunch met koningin Elizabeth op haar schip *De Britannia* is fantastisch om mee te maken, maar in een ernstige situatie zoals deze val je toch terug op de essentie: je eigen omgeving met familie en vrienden. Wat ik in die periode als zeer indrukwekkend heb ervaren, was het overlijden van mijn schoonmoeder. Elco was toen nog ziek en onder behandeling, maar op de begrafenis wilde hij toch als oudste zoon in de kerk spreken. Het was heel aangrijpend om hem daar zo te zien staan, kaal door de chemokuren, zelf zo bezig met de dood en dan toch het verhaal van zijn moeder willen vertellen. Wat moet jij sterk zijn, dacht ik, om dit te kunnen doen. Het waren heel veel emoties tegelijk. Ook al gaat het nu weer heel goed met Elco, in mijn achterhoofd zit toch altijd dat stemmetje 'ik hoop dat het goed blijft gaan.' Ik kan niet zonder hem."

Janneke & Máxima

"Jammer genoeg heb ik prinses Máxima zelf niet ontmoet, maar voor Margriet heb ik in 2001 wel meegedaan aan het artikel 'Welkom in Nederland, Máxima', waarin allerlei mensen tips gaven om haar de mooiste en interessantste plekken in Nederland te laten zien. Mijn tip was natuurlijk Leiden, de stad waar wij al bijna dertig jaar wonen en waar zoveel te zien en te beleven is. Bovendien is Leiden ook de stad waar koningin Beatrix en kroonprins Willem-Alexander hebben gestudeerd. Elco en ik zijn geen authentieke Leidenaars, maar ik vind het hier echt geweldig; de musea, de vier eeuwen oude hortus botanicus, monumenten zoals de Pieterskerk of het prachtige Rapenburg. En al die prachtige oude straatjes met leuke restaurants. Het is natuurlijk een studentenstad, waardoor het altijd levendig is. Bovendien ligt het centraal tussen Amsterdam, Rotterdam en Den Haag in."

Janneke & bekende Nederlanders

"Mies Bouwman bracht mij op het idee, zij zei: 'Je moet bloemen uit tuinen van bekende Nederlanders gaan schilderen.' Ik bedacht toen dat het fotograferen en bespreken van hun tuinen nog leuker was, omdat dat meer van iemand laat zien. Welke kleuren zijn er gebruikt? Van welke bloemen en struiken houdt ze? Neem Tineke Netelenbos met haar prachtige, bomvolle bloementuin onder de rook van Schiphol. Of Monique des Bouvrie met die heel strakke tuin met kunst erin. De romantische kasteeltuin van Annette Heffels. En Mies zelf, met haar mooie boerderijtuin, waarin ze ook groente en fruit verbouwt. Of de indrukwekkende tuin van

Janine van den Ende, compleet met orangerie. En prinses Margriet natuurlijk, met die historische bomentuin. Die afwisseling in tuinen vond ik erg leuk. De tuin die het meest overeenkomt met mijn smaak is, denk ik, die van Mies. Met bloemen, een groentetuin, fruitbomen en dan ook nog eens gelegen aan het water van de Nederrijn. Maar die mooie oude bomen van prinses Margriet vond ik ook schitterend. Ach, alles heeft z'n charme. Ik ga graag door met deze serie, inmiddels is mijn eigen tuin ook al op de foto gegaan."

Janneke & haar inspiratiebron

"Mijn eigen tuin is altijd de inspiratiebron geweest voor mijn schilderijen. Zo langzamerhand is er rond mijn werk zelfs een hele merchandising ontstaan. Toen ik biologie ging studeren, heb ik deze ontwikkeling natuurlijk nooit kunnen voorzien. Ik heb biologies gegeven totdat ik in verwachting raakte van ons tweede kind. Toen heb ik schilderlessen genomen en van het een kwam het ander. Mij werd gevraagd of ik

eens wilde exposeren en dat heb ik gedaan. Achteraf denk ik: hoe durfde je! Mijn geluk was, dat daar een uitgever rondliep, die vroeg: kun je niet eens een agenda voor ons maken? Ik weet nog dat Elco zei: 'Janneke, je bent gek, je hebt toch een vak geleerd?' Maar ik vond het wel spannend. Toen ben ik begonnen met het concept waar ik mij nog steeds aan houd: iedere maand de bloemen schilderen van dat seizoen. Ik kwam al snel in een rijdende trein terecht, want dan komt de vraag: 'Wil je een servies maken?' Zo heeft het zich steeds meer uitgebreid met *stationary*, dat is alles wat met papier te maken heeft, zoals agenda's, kalenders en een schrijflijn, dekbedover-

'Wij zijn een nieuwe fase ingegaan'

trekken, hobbyproducten, porseleinen en kunststof serviezen en ga zo maar door. Natuurlijk, ik had kunnen zeggen: 'Nee, dat doe ik niet,' maar dat is mijn eer te na. Ik vind het heel erg leuk en bovendien is het ook een vorm van erkenning. Elco en ik hebben het in zijn politieke jaren wel eens moeilijk gehad met wat er aan kritiek over ons heen kwam. Mijn werk heeft mij altijd gemotiveerd om door te gaan. Het was de stabiele factor in mijn leven en van scepsis heb ik mij nooit iets aangetrokken. Op het feit dat het uiteindelijk tot iets heel moois is uitgroeid, ben ik echt trots."

Janneke & de Leidse winkelroute

"Voor Margriet heb ik in 1999 met veel plezier een winkelroute in Leiden uitgezet. Er zijn hier zoveel leuke en mooie winkels! Ga bijvoorbeeld eens naar de Breestraat, de Nieuwe Rijn of naar de Botermarkt. Zelf ben ik ook dol op mooie dingen. Ergens vind ik dat een beetje gênant; alsof uiterlijke zaken heel belangrijk voor mij zijn. Daar gaat het per slot van rekening niet om in het leven, maar ik vind wel dat mooie dingen het leven aangener maken. Dat kan een mooie tuin zijn, een gezellig huis, kunstvoorwerpen; de kwaliteit van leven heeft ook met je omgeving te maken. Ik denk niet dat het een kwestie van geld is, maar dat het meer te maken heeft met een gevoel van binnenuit; het gevoel om warmte te creëren. Ik denk dat dat zich meer ontwikkelt naarmate je ouder wordt. Dat merk ik ook in mijn werk, mijn gevoel voor kleur bijvoorbeeld, ontwikkelt zich nog steeds. In huis houd ik van zowel klassieke en antieke meubels als van modern. Dat geldt ook voor kunst. Als het maar klopt in de omgeving. Een mooi stuk antiek past overal. Maar een mooi modern schilderij ook. Het verzamelen van kunst gaat eigenlijk spelenderwijs. Af en toe loop ik gewoon tegen iets moois aan."

INTERVIEW: HELEN SPANJAARD. FOTOGRAFIE: HUIB VAN WERSCH

Janneke & de verhuizing

"In 1998 hebben in Margriet foto's gestaan van ons vorige huis in de Leidse Merenwijk, waar wij zesentwintig jaar met veel plezier

hebben gewoond. Op die plek liggen zeer belangrijke jaren van ons leven. Alleen al omdat onze kinderen daar zijn opgegroeid en natuurlijk Elco's politieke carrière daar is begonnen. Het was een prettige, rustige nieuwbouwwijk met allemaal jonge gezinnen. De reden dat wij zijn verhuisd, had te maken met het feit dat een huis na 26 jaar een flinke opknapbeurt moet hebben. Dat was het moment om ons af te vragen wat wij wilden. Mijn atelier was niet meer dan een klein hoekje in de slaapkamer, omdat die op het noorden lag. Met als gevolg dat wij bij wijze van spreken struikelend over de schilderijen ons bed in moesten. We zijn toch maar naar iets anders uit gaan kijken. Elco kwam al fietsend het huis tegen waar wij nu wonen. Het is een monumentaal pand in de binnenstad dat als studentenhuis had gediend. Toen ik het voor de eerste keer zag, dacht ik: oh nee! Het was totaal uitgewoond, de plafonds waren er letterlijk uitgedanst, de klimop groeide naar binnen, het was werkelijk niet om aan te zien. Toen we weg wilden gaan, werden we voor een glaasje wijn binnen gevraagd bij de burens. Toen ik daar om mij heen keek, zag ik hoe sfeervol en mooi het huis eruit zou kunnen zien. Het was prachtig, dus hebben we de knoop doorgehakt. Aan dit huis is een vol jaar gerenoveerd, maar het is alle tijd en moeite wel waard geweest. Zo'n monument krijg je van de geschiedenis eigenlijk een beetje te leen. Het is schitterend geworden. Natuurlijk was het best emotioneel om te verhuizen, maar ik zie het als een periode die wij hebben afgesloten. We zijn een nieuwe fase ingegaan. Een mens is toch altijd geneigd om meer naar de toekomst te kijken. Dat doe ik ook." ❁